

[Alvilda Larsen.]

flere varer, vil konkurrencen på dette område vende tilbage, og det vil medføre, at man holder åbent om fredagen til kl. 20. Og så har vi muligheden for at få en del af lørdagshandelen lagt over til fredagen, og vi vil da med lethed kunne opretholde lukning kl. 14 om lørdagen.

Iøvrigt er der fra mange af handelsorganisationerne fremført, at det ikke er i de sidste timer om lørdagen, handelen finder sted, og det er også min egen erfaring. Den lukketid, vi har, bereder ikke forbrugerne de store vanskeligheder, som der påstås. Der er vanskeligheder for de udearbejdende kvinder, men kan de foretage deres indkøb fredag aften, vil det lette det kolossalt for dem, og hvad de øvrige husmødre angår. — jeg ser i betænkningen, at de allesammen går imod en kl. 14-lukning om lørdagen —, må jeg sige, at jeg, som jo selv er husmoder, også kan tale med om den sag, både om mulighederne og om vanskelighederne, og jeg har den opfattelse, at det for mange husmødre nok så meget gælder om at organisere og planlægge arbejdet i hjemmet, herunder også at organisere og planlægge indkøbene. Gør man det på den rigtige måde, vil vanskelighederne med at få besørget indkøbene på grund af butikernes lukketider også blive mindre.

Det er afgørende, synes jeg, at arbejdstiden ikke forlænges. Vi befinder os nu i en tid, hvor det ikke er en forlængelse af arbejdstiden, der er brug for. Man kan godt tale om de krav, genopbygningen og genrejsningen stiller. Men trods kravene og trods talen om genopbygning og genrejsning har vi i dag en meget stor arbejdsløshed; den står i hvert fald i en skrigende modsætning til talen om genopbygning og genrejsning, og jeg vil gerne stille det spørgsmål, om man tror, man kan løse arbejdsløshedsproblemet ved hjælp af forlænget arbejdstid. Nej, jeg tror, at alting peger på nødvendigheden af en nedsættelse af arbejdstiden. Når der tales om, at produktionen vil gå katastrofalt ned ved en arbejdstidsnedsættelse, er det jo kun en påstand; der er ikke nogensinde bevist noget i den retning mig bekendt. Jeg vil henvise til — det har jeg gjort tidligere —, hvad der skete, da 8 timers arbejdsdagen fik sit gennembrud her i landet. Da den blev gennemført, oplevede man ikke nogen produktionsnedgang. Og 5 dages arbejdsugen i visse engelske industrier og erhverv har mig bekendt heller ikke medført nogen produktionsnedgang. Der er ikke forbundet de store farer med en

arbejdstidsnedsættelse, som man fremmaner. Men fremfor alt mener jeg, at arbejdsløsheden, som vi jo desværre står midt i med et arbejdsløshedstal på over 125 000, er mere end grund nok til, at man vender sig imod enhver forlængelse af arbejdstiden. Det vil mit parti gøre, og derfor støtter vi handels- og kontormedhjælpernes ønsker om bibeholdelse af weekendordningen. Vi lægger heller ikke skjul på, at vi med en weekendordning for handelen, for butikspersonalet, ser mulighed for gennemførelse af weekend andre steder. Den industrialisering af samfundet, den fremtrængen af de tekniske hjælpemidler på alle områder i vort samfund, som vi oplever nu, skal vel også engang komme menneskene, komme de arbejdende tilgode, bl. a. i form af en kortere arbejdstid.

Mit partis standpunkt er altså, at weekendordningen fremfor alt må bibeholdes, d. v. s. at kl. 14-lukningen om lørdagen bibeholdes. Med disse bemærkninger vil jeg på mit partis vegne tilslutte mig det forslag om forlængelse af lukkeloven, som er til behandling i dag.

Tholstrup: Den nuværende midlertidige lukkelov er tilfredsstillende i mange henseender, og at lave en tilfredsstillende lukkelov er umuligt.

Spørgsmålet er, hvem der har fordel af en lovgivning på dette område. Under frie forhold vil kundernes interesser blive varetaget på bedste måde, idet dette også ligger i enhver købmands interesse. Hensynet til personalet varetages bedst af den konkurrence, der er imellem forretningerne om at få det bedste personale ved at give så gode arbejdsforhold som muligt. Den købmand, som ikke vil give sit personale weekend og rimelig arbejdstid, må betale herfor enten med højere løn eller ringe arbejdskraft og dermed mindre fortjeneste.

Det hele vil regulere sig selv under frie forhold, således som det gør i de lande, hvor man har langt friere regler på dette område. Forholdet er et indre mellemværende mellem de rette implicerede, nemlig et forhold mellem kunderne og de handlende samt mellem de handlende og deres medhjælpere og mellem de handlende indbyrdes i eller udenfor deres organisationer.

Når det i visse tilfælde for organisationerne kniber at få alle til at indordne sig, er det jo sikkert, fordi organisationerne stiller for rigoristiske krav til deres medlemmer og kolleger om skarpt afgrænsede lukketider trods stærkt afvigende vilkår og salgsmuligheder. Det ser man bl. a. også af den ved-